

Kırık Yürek

– zzz · 01 Temmuz 2024

İnsanlara güvenim kayboldu, yandı,
Her temas bir yara, her söz bir kandı.
Duyularım yorgun, umutlar soldu,
Gözyaşlarımdan okyanuslar doldu.

Her adımda kalbim biraz daha kırıldı,
Acılarım derin, ruhumsa yıkıldı.
Gözlerde yaş, dudaklarda sessizlik,
İçimde büyüyor bu derin kimsesizlik.

İnsanlar geldikçe, ben eksildim,
Her temas bir tokat, ben hep incindim.
Bir daha dokunmam, seslenmem kimseye,
Kalbim kapalı, kilit vurdu her şeye.

Yalnızlık yoldaşım, sessizlik dostum,
Acının harmanı, hep benle olsun.
Güven mi? O artık çok uzak bir diyar,
Kırık yürekle yaşamak tek çarem var.

Duygularımda fırtınalar, gözlerimde yağmur,
Her hatıra bir yaradır, zamanla kaybolur.
Artık kimseye dokunmam, kimseyle konuşmam,
Kalbimdeki bu ağır yükü baş başa kalmam.

Şiirlerim acıdan, imgelerim kırık,
Duygularım gölgede, yüreğim ılık.
Belki bir gün güneş doğar ufuktan,
Ama şimdi yalnızım, uzak her dosttan.

İçimdeki bu karanlıkta yol alırım,
Her adımda geçmişe bir hatıra sararım.
İnsanlara güvenmek artık yok elimde,
Bu şiirle veda ediyorum herkese içimde.